EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 6.2.2026
COM(2026) 64 final

SPOROČILO KOMISIJE SVETU

v skladu s členom 395 Direktive Sveta 2006/112/ES

1. OZADJE

V skladu s členom 395 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost[1] (v nadaljnjem besedilu: direktiva o DDV) lahko Svet na predlog Komisije soglasno dovoli kateri koli državi članici, da uvede posebne ukrepe, ki odstopajo od določb te direktive, za poenostavitev postopka obračunavanja davka ali za preprečevanje nekaterih vrst davčnih utaj ali izogibanja davkom. Ker ta postopek določa odstopanje od splošnih načel DDV v skladu s sodno prakso Sodišča Evropske unije, je treba nacionalne ukrepe odstopanja iz člena 395 direktive o DDV, ki so dovoljeni „za poenostavitev postopka obračunavanja davka ali za preprečevanje nekaterih vrst davčnih utaj ali izogibanja davkom“, razlagati ozko, poleg tega pa morajo biti ti ukrepi potrebni in primerni za doseganje posebnega cilja, ki mu sledijo, ter čim manj vplivati na cilje in načela direktive o DDV[2].

Z dopisom, ki ga je Komisija evidentirala 27. maja 2024, je Republika Avstrija (v nadaljnjem besedilu: Avstrija) zaprosila za dovoljenje za uporabo ukrepa, ki odstopa od člena 193 direktive o DDV. Komisija je 17. julija 2024 poslala dopis, v katerem je zahtevala dodatne informacije. Z dopisom, ki ga je Komisija evidentirala 27. septembra 2024, je Avstrija predložila dodatne informacije. Ker pa ni bilo predloženih dovolj informacij, zlasti o stanju na področju goljufij in zadevnih zneskov, je Komisija 3. decembra 2024 poslala dodaten dopis. Z dopisom, ki ga je Komisija evidentirala 18. junija 2025, je Avstrija predložila dodatne informacije v odgovor na dodatno zahtevo.

V skladu z drugim odstavkom člena 395 direktive o DDV je Komisija z dopisom z dne 16. decembra 2025 obvestila druge države članice o zahtevi Avstrije. Z dopisom z dne 17. decembra 2025 je Komisija Avstrijo obvestila, da ima vse informacije, potrebne za presojo zahteve.

2. OBRNJENA DAVČNA OBVEZNOST

V skladu s členom 193 direktive o DDV je oseba, ki je dolžna plačati DDV, davčni zavezanec, ki dobavlja blago ali opravlja storitev. Namen mehanizma obrnjene davčne obveznosti je prenos te obveznosti na davčnega zavezanca, kateremu se dobavi blago oziroma opravi storitev.

Do goljufije neplačujočega gospodarskega subjekta pride, kadar se gospodarski subjekti izognejo plačilu DDV davčnim organom, potem ko prodajo svoje blago in poberejo DDV od stranke. Vendar so njihove stranke, če so davčni zavezanci, načeloma upravičene do davčne olajšave, če imajo veljaven račun. Z določitvijo osebe, ki ji je dobavljeno blago, kot osebe, ki je dolžna plačati DDV v takih primerih, je bilo ugotovljeno, da mehanizem obrnjene davčne obveznosti odpravlja možnost take oblike davčne utaje.

3. ZAHTEVA

[1] UL L 347, 11.12.2006, str. 1.

[2] Glej sodbo z dne 27. januarja 2011 v zadevi Vandoorne, C-489/09, ECLI:EU:C:2011:33, točka 27.

Avstrija zahteva, da ji Svet v skladu s členom 395 direktive o DDV na predlog Komisije odobri uporabo posebnega ukrepa, ki odstopa od člena 193 direktive o DDV, za uporabo mehanizma obrnjene davčne obveznosti v zvezi z dobavami nepremičnin s strani nepremičninskih investitorjev, kolikor niso že zajete v členu 199(1)(c) direktive o DDV. Člen 199(1)(c) direktive o DDV državam članicam omogoča uporabo mehanizma obrnjene davčne obveznosti za dobave nepremičnin iz člena 135(1)(j) in (k) direktive o DDV, če se je dobavitelj odločil za obdavčitev v skladu s členom 137 direktive o DDV. To pomeni, da se lahko v skladu s členom 199(1)(c) direktive o DDV (če se je dobavitelj odločil za obdavčitev) za dobavo nepremičnin po prvi uporabi ali dobavo zemljišč, ki niso stavbna zemljišča, uporablja mehanizem obrnjene davčne obveznosti. Avstrija v bistvu zahteva, da se lahko na podlagi odstopanja dobave nepremičnin pred prvo uporabo in dobave stavbnih zemljišč vključijo v mehanizem obrnjene davčne obveznosti.

Glavni cilj zahtevanega odstopanja je boj proti goljufijam, saj v skladu z zahtevo Avstrije kupci nepremičnin za poslovno uporabo od nepremičninskih investitorjev zahtevajo odbitek vstopnega davka, hkrati pa ti nepremičninski investitorji davčnim organom ne plačajo DDV, ki so ga prejeli od svojih dobav.

4. STALIŠČE KOMISIJE

Ko Komisija prejme zahteve v skladu s členom 395 direktive o DDV, jih preuči z vidika zagotavljanja izpolnjevanja osnovnih pogojev za odobritev odstopanja, tj. da predlagani posebni ukrep poenostavlja postopke za davčne zavezance in/ali davčno upravo oziroma da je namen predloga preprečiti nekatere vrste davčnih utaj ali izogibanja davkom. V tem okviru vedno pristopa restriktivno in previdno, da bi zagotovila, da odstopanja ne ogrozijo delovanja splošnega sistema DDV ter da so omejena v obsegu, potrebna in sorazmerna. Vsako odstopanje od sistema razdrobljenih plačil je lahko tako le zadnja možnost in ukrep v sili ter mora zagotavljati jamstva glede nujnosti in izredne narave odobrenega odstopanja.

Komisija meni, da bi morala biti pri tej vrsti dobav, torej dobavi nepremičnin, s posredovanjem notarjev in odvetnikov omogočena spremljanje in revizija s konvencionalnimi sredstvi, tudi ob upoštevanju, da so, kot je navedla Avstrija, ugotovljeni primeri goljufij večinoma povezani z nepremičninskimi investitorji, ki so podjetja s sedežem v Avstriji.

Poleg tega so podatki o ocenjenem številu ali deležu transakcij v okviru zahtevanega ukrepa in zaznani izpostavljenosti goljufijam še vedno nekoliko nejasni. Na podlagi informacij, ki jih je predložila Avstrija, se zdi, da izračuni kažejo, da potencialno goljufive transakcije predstavljajo približno 3,33 % skupnega prometa nepremičninskih transakcij med podjetji, ki so predmet DDV v Avstriji. Poleg tega je letna ocenjena izpostavljenost v višini 100 milijonov EUR izračunana na podlagi ocenjenih 50 transakcij v višini 10 milijonov EUR po 20-odstotni stopnji DDV. Prav tako na podlagi podatkov, ki so jih predložili avstrijski organi in ki kažejo na precej omejeno število transakcij, bi morali konvencionalni nadzorni ukrepi zadostovati za obravnavanje posebnega tveganja goljufij na področju DDV. Nacionalni organi bi lahko na primer predvideli obveznost notarjev, da davčne organe takoj/predhodno obvestijo o sklenitvi

takih poslov. To bi lahko Avstriji pomagalo tudi pri reševanju vprašanja insolventnosti, kot je navedeno v njenem drugem dopisu.

5. SKLEPNA UGOTOVITEV

Glede na omejen obseg in zgoraj navedene argumente zahteva Avstrije **ne dokazuje prepričljivo**, da je ukrep potreben in sorazmeren.

Komisija zato nasprotuje zahtevi Avstrije.